

[Hauch.]

har fremsat i det høje Folketing, nægte ham dette Lovforslag, naar han kommer med det fra Landstinget og med Folketingets Tilslutning kan faa Lovforslaget vedtaget i den Skikkelse, hvori han har fremsat det i Folketinget. Dersom det høje Folketing skulde nægte Ministeren dette, saa kan den danske Befolkning ikke være i Tvivl om, hvem der standser Udstykningen her i Landet.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg stillede før et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Venstre (Hauch), som jeg ikke fik Svar paa. Jeg forudsætter, at den ærede Ordfører har glemte dette Spørgsmaal; derfor skal jeg tillade mig at gentage det. Jeg spurgte den ærede Ordfører, hvad Grunden var til, at Venstre, naar det for to Maaneder siden kunde gaa med til Statens Erhvervelse af en stor Ejendom, som, saa vidt jeg erindrer, kostede 1¼ Mill. Kr., og til, at denne store Ejendom bliver udstykket efter Jordlovgivningen af 1919's Principper, nu overhovedet ikke kan tænke sig at gaa med til at bemyndige Ministeren til Indkøb af Jord i Fremtiden til Udstykning efter samme Principper. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal en Gang til til det ærede Medlem og uddybe det yderligere med det Spørgsmaal, om Grunden er af saglig Natur, om der er sket noget ude i Landet med Hensyn til denne Brugsform, som bevirker, at man nu har saa store Betænkeligheder ved den, for hvis der ikke foreligger noget saadant, maa Grunden være af politisk Natur. Jeg beder altsaa det ærede Medlem besvare det Spørgsmaal, om der er sket noget ude i Landet med Hensyn til denne Brugsform, som bevirker, at man nu pludselig indtager den stik modsatte Stilling af den, man nylig har indtaget.

Jensen (Aale): Jeg vil ogsaa gerne stille et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Venstre (Hauch). Det første, jeg stillede, fik jeg ikke besvaret, men nu vil jeg tillade mig at stille et nyt, som jeg antager; jeg vil faa besvaret. Spørgsmaalet er dette: Synes den ærede Ordfører for Venstre ikke, det vilde være forstandigt — et Udtryk, som den ærede Ordfører ikke saa sjældent bruger —, at det Beløb, man har indvundet ved at sælge Boller Ejendom med saa megen Jord til, som gør det muligt at faa det mest mulige ud af Bygningerne, blev stillet til Raadighed for den højtærede Landbrugsminister til at købe Jord for andetsteds? Den højtærede Landbrugsminister kunde jo

anvende det bevilgede paa den Maade, at han sagde: Det er mig lige meget, om Jorden bliver billig eller dyr, jeg har faaet Bemyndigelse til at udstykke den, saa gør jeg det. Men nu er den højtærede Landbrugsminister en fornuftig Mand, og han siger: Vi maa se at faa det mest mulige ud af Bygningerne og se derved at faa den billigst mulige Pris frem for den Jord, vi udstykker, naturligvis ud fra den Betragtning, at de Penge, der indvindes ved Salg af Bygningerne, kan anvendes til at købe Jord for andetsteds. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem svare mig paa, om han ikke synes, det vilde være forstandigt at bruge Pengene paa denne Maade.

Med Hensyn til det spinkle Flertal her i Tinget og det næsten lige saa spinkle Flertal i Folketinget, som det ærede Medlem tvivler om i Øjeblikket støttes af et Flertal af Vælgerbefolkningen, hvad han er meget ked af ikke at faa konstateret, hørte jeg nok, det ærede Medlem sagde, at man lader sig ikke kyse af Udsigten til et Valg. I den Anledning vil jeg stille det ærede Medlem det Spørgsmaal, om han ikke mener, at nogen lader sig kyse af Udsigten til et Valg til ikke at ville gaa med til en offentlig Diskussion?

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde, at jeg kunde faa de Penge, som der var Tale om, hvis jeg vilde gøre Vilkaarene ifølge de to Love lige. Jeg stillede før det Spørgsmaal til det ærede Medlem og vil nu gentage det: Paa hvilket Punkt er der sket saadanne Ændringer, at Vilkaarene er blevet ulige, modsat i 1923, da den daværende Landbrugsminister erklærede, at nu var Vilkaarene fuldkommen økonomisk lige for Brugere. Naar det var Tilfældet i 1923, kan jeg ikke med min bedste Villie se, at det ikke maa være Tilfældet ogsaa nu. Da det ærede Medlem ikke har paavist et eneste Punkt, hvor der er sket Ændring, maa jeg fastholde, at den Stilling, man her indtager, er fuldkommen ulogisk. Maa jeg da spørge det ærede Medlem, om han har fundet Punkter, hvor der er sket en Ændring? Indtil han har givet mig Oplysning i saa Henseende, maa jeg betragte det Standpunkt, han her indtager, som fuldstændig modsat det Standpunkt, hans Meningsfælle, det nuværende Medlem af Folketinget, Hr. Madsen-Mygdal, indtog i 1923 som Minister.

Det ærede Medlem udtalte til sidst, at hvis Lovforslaget om Udstykning nu ikke blev gennemført, var det Folketingets Skyld. Ja, det er, som man tager det. Naar Folketinget vedtager et Forslag i en Skikkelse,